

فلج عصب صورتی در سندروم کاوازاكی و گزارش يك مورد

دکتر محمد حسن مرادی نژاد* متخصص روماتولوژی کودکان، دانشیار دانشگاه علوم پزشگی تهران

دکتر عبدالرزاق کیانی فوق تخصص قلب کودکان، استادیار دانشگاه علوم پزشگی تهران

خلاصه

فلج عصب صورتی، عارضه بسیار نادری از سندروم کاوازاكی است که تنها در ۲۵ بیمار گزارش شده است. هیچیک از آنان با ایمو نوگلوبولین داخل وریدی درمان نشده بودند. بیمار مورد نظر پسر ۲۴ ماهه ای بود که با آنوریسم دوطرفه ای شریان های کرونر ناشی از سندروم کاوازاكی مراجعه کرد و بود. بیمار تحت درمان با آسپیرین و گاما گلوبولین داخل وریدی قرار گرفت.. طول مدت بیماری در بیمار مورد نظر ۷ تا ۹ روز بود که در سومین روز بس از درمان، بیمار دچار فلجه یک طرفه عصب صورتی شد. این بیمار تحت درمان با ایمونوگلوبولین وریدی قرار گرفت و بدنبال تزریق این دارو فلجه عصب صورتی در مدت ۴۸ ساعت برطرف شد.

مطالعات نشان می دهد خطر ابتلا به آنوریسم شریان کرونر در کودکان مبتلا به فلجه عصب صورتی ناشی از سندروم کاوازاكی، دوبرابر بیشتر از کودکانی است که این عارضه عصبی را ندارند. خطر آنوریسم در بیماران بدون عارضه عصبی ۲۵٪ و در بیماران مبتلا به عارضه عصبی ۵۲٪ می باشد. فلجه عصب صورتی بدون علت مشخص در کودکانی که تب های طولانی مدت دارند باید شک به سندروم کاوازاكی را برانگیزد. درمان با ایمونوگلوبولین وریدی می تواند زمان بهبود کامل را بسیار کوتاه تر و کلید شناسایی مکانیسم های آسیب عصبی در این بیماری را فراهم کند.

*مسئول مقاله، آدرس:
تهران، خیابان دکتر قریب،
مرکز طبی کودکان، بخش روماتولوژی.
E-mail: moradine@tums.ac.ir

کلمات کلیدی: بیماری کاوازاكی، فلجه عصب صورتی، ایمونوگلوبولین وریدی،

واسکولیت آنوریسم

دو طرفه ملتحمه؛ لب های قرمز، خشک و شفاق دار با اروفارنکس پرخون یا زبان توت فرنگی؛ راش پوستی غیروزیکولی؛ لنف آدنوباتی غیر چرکی گردنی؛ قرمزی، ادم و پوسته ریزی انگشتان و سطوح کف دست و پا[۱]. مهمترین و خطر ناکترین عارضه این بیماری آنوریسم عروق کرونری است که در بیماران درمان نشده با ایمونوگلوبولین وریدی (IVIg) در کمتر از ۲۵٪ بیماران و بیشتر در هفته های سوم یا چهارم بیماری رخ می دهد. پان کاردیت (پریکاردیت، میوکاردیت و آندوکاردیت) در مرحله حاد و عوارض گشادی یا آنوریسم های عروق کرونر در مرحله تحت حاد مسئول ۱ تا ۲٪ مرگ و میر در سندروم کاوازاكی هستند[۴].

علائم و نشانه های عصبی در بیماران کاوازاكی به صورت تحریک پذیری و منژیت آسپتیک تظاهر می کنند که شیوع زیادی ندارند. سایر عوارض عصبی

مقدمه

بیماری کاوازاكی فرآیند التهابی حاد عروق کوچک و متوسط است (واسکولیت) که از سراسر جهان گزارش شده و تقریباً فقط در کودکان به خصوص کودکان زیر ۵ سال دیده می شود[۱،۲]. در ایالات متحده، هر سال ۳۰۰۰ مورد سندروم کاوازاكی تشخیص داده می شود، ۸۰٪ این بیماران را کودکان زیر ۵ سال تشکیل می دهند. بطور کلی شیوع سالانه این بیماری از سال ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۲، نود بیمار به ازاء ۱۰۰,۰۰۰ کودک زیر ۵ سال در جهان است. در حدود یک درصد این بیماران دارای سابقه فامیلی هستند[۳].

نشانه اختصاصی این بیماری تب بدون علت مشخص است که حداقل ۵ روز تداوم داشته باشد و به درمان آنتی بیوتیکی پاسخ ندهد. وجود حداقل ۴ معیار از معیارهای زیر برای تشخیص بیماری لازم است: پرخونی

با توجه به نشانه های بالینی و آزمایشگاهی بیماری کاوازاکی تشخیص داده شد و در بررسی اکوکاردیوگرافیک، گشادی شدید (Aneurism) هر دو شریان کرونر (راست و چپ) مشاهده شد. درمان با آسپیرین و گاماگلوبولین داخل وریدی برای درمان کاوازاکی و هپارین برای جلوگیری کردن از ایجاد لخته در آنوریسم ها شروع شد. دو روز بعد، والدین کودک متوجه عدم تقارن صورت کودک در حین گریه شدند، لذا تشخیص فلج عصب صورتی در زمینه کاوازاکی برای بیمار مطرح شد. معاینه عصبی از سایر جهات طبیعی بود. MRI مغز، آنتیوگرافی و MR مغز نرمال گزارش شد. ظرف ۴۸ ساعت پس از شروع درمان گاماگلوبولین داخل وریدی و آسپیرین و هپارین علایم فلح عصب صورتی کاملاً برطرف شد. بیمار با تشخیص کاوازاکی و گرفتاری عروق کرونر به صورت آنوریسم مرخص شد. این بیمار توسط یک کاردیولوژیست کودکان کنترل شد و اکوکاردیوگرافی سریال در ۱۲ ماه بعد کاهش تدریجی اندازه آنوریسم ها را نشان داد. از آن پس نیز بیمار هیچ گونه عوارضی از بیماری را نشان نداد و رشد و عملکرد عصبی طبیعی داشت.

بحث

یافته های مختلف بیماران قبلی و بیمار ما که دچار فلح عصب صورتی ناشی از کاوازاکی شده اند در جدول ۱ خلاصه شده است. در تمام بیماران فوق فلح تحتانی یک طرفه حرکتی عصب صورتی دیده شده است. تمام ضایعات یک طرفه و ضایعات در سمت چپ شایع تر بودند [۵،۶]. عارضه فلح عصب صورتی بین روز دوم تا هفتم بیماری و سه روز پس از شروع علایم مربوط به سندروم کاوازاکی ظاهر شده بود.

هرچند همه بیماران نسبتاً کم سن بودند، بیمار ما دومین بیمار کم سن گزارش شده تاکنون می باشد [۳]. تنها یکی از ۲۵ بیمار بیش از ۱۶ ماه سن داشت. تمام بیماران به جز دو بیمار، تمام معیارهای کاوازاکی را داشته اند [۷،۸].

این عارضه در دختران شایع تر می باشد. این در حالی است که بیماری کاوازاکی در پسران شایع تر است (نسبت ۱/۵ به ۱). در دوازده نفر از بیماران قبلی مایع مغزی-نخاعی آزمایش شده که افزایش گلبول های سفید

گزارش شده عبارتند از: آنسفالوپیاتی نیمه حاد، صرع، انفارکت مغزی، آناکسی، میوزیت. گزارش های موردی از فلح حرکتی تحتانی عصب صورتی گزارش شده است [۵]. فلح عصب صورتی از نادر ترین عوارض عصبی است که تنها در ۲۵ کودک دیده شده است [۴]. بیمار ما یکی از کودکانی است که دچار این عارضه شده و اولین مورد فلح عصب صورتی است که از ایران گزارش می شود. این بیمار ما را بر آن داشت تا به مرور تجارب منتشر شده قبلی در خصوص فلح عصب صورتی مرتبط با سندروم کاوازاکی بپردازیم.

گزارش بیمار

بیمار پسر ۲۴ ماهه ایرانی بود که با سابقه سه هفته ای از احتقان دستگاه تنفس فوکانی، سرفه و تب عود کننده تا ۳۸ درجه زیر بغلی مراجعه کرد. آزمایشات پاراکلینیک انجام شده شمارش گلبول های سفید ۲۴۰۰۰، هموگلوبین ۸/۹ میلیگرم در دسی لیتر و هماتوکریت ۲۷/۱٪ با شمارش پلاکتی معادل ۳۶۰،۰۰۰ را نشان داد. در آزمایش ادرار سدیمان حاوی ۵۰ تا ۱۰۰ گلبول سفید، وجود پروتئین ۱+ و پیوری بود. کشت انجام شده از خون، مایع مغزی نخاعی و ادرار منفی بود. بیمار به مدت ۲ هفته تحت درمان با آنتی بیوتیک های مختلف از جمله: آمپی سیلیسن، جنتامایسین، سفتربیاکسون و کوتربیوموکسازول قرار گرفته اما تب و پیوری وی متوقف نشده بود. زمانی که راش ماکولوپاپولر و قرمز روی پوست صورت، تنه و اندام های بیمار ظاهر شد وی به این مرکز ارجاع گردید.

در معاینات بدو ورود پرخونی دو طرفه ملتجمه بدون ترشح چرکی، لب های پرخون و ترک خورده همراه زبان شبیه به توت فرنگی، و پوسته ریزی دستها و پاها مؤید بیماری کاوازاکی بود. در این مرحله شمارش لوکوسیت ۳۰۰۰، شمارش پلاکت ۸۶۰۰۰۰ و میزان سدیماناتاسیون ۱۲۴ میلی متر در ساعت بود. بررسی های آنژیمی عملکرد کبد GT ۷ معادل IU/L ۲۳۸ و آلبومین ۱/۵ گرم در دسی لیتر را نشان داد. سایر آنژیمهای کبدی نرمال بودند. مایع مغزی-نخاعی حاوی ۷ گلبول سفید و ۲۶ گلبول قرمز در میلی متر مکعب، پروتئین ۴۳ و گلوکز ۴۴ میلی گرم در دسی لیتر بود.

آنوریسم عروق کرونری داشتند^[۸]. در نتیجه آنوریسم عروق کرونری، در کودکان دچار فلچ عصب صورتی بیش از دو برابر شایع تر از دیگر کودکان دچار سندروم کاوازاسکی است. دو کودک در اثر عوارض قلبی ناشی از بیماری فوت نمودند که در آنها فلچ عصب صورتی تا زمان مرگ ادامه داشته است^[۹].

نکته قابل توجه این که مرگ و میر ۸ درصدی بیماران فلچ عصب صورتی همراه با سندروم کاوازاسکی به مراتب بیش از دیگر کودکان دچار سندروم کاوازاسکی بدون عارضه عصبی (۲۱٪) است که مؤید احتمال شدید تر بودن سندروم کاوازاسکی در این کودکان می باشد. هیچ یک از بیماران فوت شده اتوپسی نشده بودند^[۱۰].

در این مایع در ۷ بیمار با شمارش گلبول های سفید بین ۱۰ تا ۱۲۸ در میلی لیتر مشاهده شده بود.

بروز منژیت غیر چرکی در بررسی مایع مغزی نخاعی در بیماران با گرفتاری عصبی بیش از ۵۸ درصد است، یا دو برابر میزان بروز افزایش گلبول های سفید مایع مغزی نخاعی در کودکان مبتلا به سندروم کاوازاسکی بدون گرفتاری عصبی ۲۵٪ می باشد.

در این بیماران به طور معمول پرتوئین و گلوکز مایع مغزی نخاعی نرمال بودند، اگرچه در مواردی از جمله در بیمار ما، این مقادیر به ترتیب در محدوده های بالا و پایین دامنه طبیعی قرار داشتند. از ۲۱ کودک دچار فلچ عصب صورتی ناشی از سندروم کاوازاسکی، ۱۱ نفر (۵۲٪)

جدول ۱- مشخصات ۲۶ بیمار دچار فلچ عصب صورتی ناشی از سندروم کاوازاسکی

بیماران	سن به ماه	جنس	شروع علائم	سمت گرفتار	مدت زمان	بیماری	گرفتاری قلب
۱	۳	مذکر	۴۸ ساعت	چپ	دو روز	آنوریسم عروق کرونری دوطرفه	آنوریسم عروق کرونری دوطرفه
۲	۷	مونث	۱۷ روزگی	راست	۳۰ روز	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۳	۱۰	مونث	۱۰ روزگی	راست	سه ماه	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۴	۳	مونث	۱۲ روزگی	چپ	۷ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۵	۱۳	مونث	۱۶ روزگی	چپ	۱۱ روز	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۶	۸	مذکر	۲ روزگی	راست	۱۱ روز	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۷	۶	مونث	۱۶ روزگی	چپ	۲ ماه	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۸	۹	مونث	۱۹ روزگی	راست	۲ ماه	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۹	۱۳	مونث	۱۲ روزگی	چپ	۱۶ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۰	۱۵	مونث	۱۶ روزگی	راست	۱۳ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۱	۷	مونث	۱۶ روزگی	چپ	۱۲ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۲	۸	مذکر	۱۴ روزگی	راست	۱۶ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۳	۶	مذکر	۲۸ روزگی	چپ	۲۸ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۴	۱۱	مذکر	۱۸ روزگی	چپ	۲۰ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۵	۹	مونث	۱۰ روزگی	راست	۱۰ روز	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۱۶	۹	مونث	۷ روزگی	چپ	۲ ماه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۷	۶	مونث	۱۸ روزگی	چپ	۳ هفته	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۱۸	۲۵	مونث	۱۶ روزگی	چپ	۲ ماه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۱۹	۱۴	مونث	۲۲ روزگی	راست	۲ ماه	بدون گرفتاری قلب	بدون گرفتاری قلب
۲۰	--	مونث	--	--	۷ روز	---	---
۲۱	--	مونث	--	--	۷ روز	---	---
۲۲	۱۳	مذکر	--	--	--	---	---
۲۳	--	-	--	--	تازمان مرگ	تازمان مرگ	تازمان مرگ
۲۴	۷	مذکر	۳۷ روز	چپ	۲۶ روز	بدون گرفتاری قلب	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۲۵	۱۳	مذکر	۱۷ روزگی	چپ	---	تازمان مرگ	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه
۲۶	۲۴	مذکر	۷ روزگی	چپ	۲ روز	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه	آنوریسم عروق کرونری دو طرفه

داروهای ضدانعقادی درمان شده اما هیچ کدام با چنین سرعتی بهبود نیافته بودند [۱۳]. مشاهده شده که پرخونی التهابی ملتحمه تقریباً بلا فاصله پس از تجویز ایمونوگلبولین داخل وریدی بهبود می‌یابد [۱۳]. با این حال ارزش احتمالی تخفیف عوارض قلبی سندروم کاوازاسکی توسط ایمونوگلبولین داخل وریدی دلیل مهم تری برای تجویز آن به شمار می‌رود [۱۸].

نتیجه گیری

فلج عصب صورتی عارضه ای نادر از سندروم کاوازاسکی است که احتمالاً ناشی از فرآیند واسکولیتی است که منجر به درگیری عصب فاسیال در زیر هسته می‌شود. این فرآیند ممکن است با مصرف تزریق ایمونوگلبولین داخل وریدی تخفیف یابد. پیشنهاد می-نماییم، تشخیص سندروم کاوازاسکی در کودکانی که دچار فلج عصب صورتی با علت ناشناخته و تب هستند در نظر گرفته شود. اگر سندروم کاوازاسکی با فلج عصب صورتی همراه باشد، بررسی دقیق برای کشف آنوریسم عروق کرونری باید انجام شود، زیرا این همراهی دوباره شایع‌تر از بیماران دچار سندروم کاوازاسکی بدون فلج عصب صورتی است.

در سایر کودکانی که به علت سندروم کاوازاسکی فوت شده‌اند ناهنجاری‌های نوروپاتولوژیک، از جمله ضخیم شدگی مننژ، سکته مغزی کانونی، ادم مغز، احتقان وریدی و هرنی تانسیلر مشاهده شده [۱۸] که ممکن است بیشتر این اختلالات ناشی از بیماری قلبی باشند. بازترین یافته میکروسکوپی در بررسی‌های پس از مرگ وجود ارتشارات سلولهای تک هسته‌ای دور عروقی در پرده مننژ و پارانشیم مغز است که با واسکولیت اولیه بافت عصبی سازگار می‌باشد.

تداوی فلج عصب صورتی بین ۷ تا ۹۰ روز در ۲۱ نفر از ۲۳ بیمار گزارش شده مشاهده شده است. بیماری در بیمارانی که ایمونوگلبولین وریدی گرفته‌اند خفیفتر بوده است [۱۱]. مکانیسم دقیق تأثیر ایمونوگلبولین وریدی در این فرآیند ناشناخته است، گرچه تغییر سنتر و رهاسازی سیتوکین‌های پیش التهابی می‌تواند در این فرآیند نقش داشته باشد. همچنین ممکن است بهبود سریع ربطی به درمان با ایمونوگلبولین وریدی نداشته و ناشی از دیگر درمان‌ها (مثلًاً آسپیرین یا درمان ضد انعقادی) و یا به علت دیگری باشد. شدت فلج عصب صورتی در بیمار ما تفاوت معنی‌داری باقیصه عصبی گزارش شده در دیگر بیماران که بسیار بیشتر به طول انجامیده بود نداشت [۱۲]. بسیاری از بیماران دیگر نیز با آسپیرین یا

Facial palsy in Kawasaki Syndrome; Review and a case report

MH. Moradi Nejad MD Assoc Prof, Tehran University of Medical Sciences
AR. Kiani MD Ass Prof, Tehran University of Medical Sciences

Abstract

Facial nerve palsy, a very rare complication of Kawasaki syndrome, has been reported in only 25 patients. None of the 25 previous reported cases with this complication was treated with IVIG. We treated a 24-month-old boy with bilateral coronary artery aneurysms due to Kawasaki syndrome. In our patient, whom we treated with Aspirin and IVIG, duration of disease was 7-9 days. He developed marked unilateral peripheral facial nerve palsy on day 3 of illness. This treatment led to complete resolution of facial nerve palsy within 48 hours.

Review of previous cases demonstrates that children with Kawasaki-associated facial nerve palsy have more than twice the risk for coronary artery aneurysm (52% vs 25%) as that of children without facial nerve palsy.

Unexplained facial nerve palsy in young children with a prolonged febrile illness should provoke consideration of Kawasaki syndrome and Echocardiography to exclude coronary artery aneurysms.

Although facial nerve palsy appears likely to be resolved in all patients surviving the acute phase of Kawasaki syndrome, treatment with IVIG appears to shorten considerably the time for full recovery and provides an important clue to the mechanism of neurological injury in this illness.

* Correspondence author,
Address: Children's Medical
center, Dr Gharib St,
Tehran, IR Iran
E-mail:moradine@tums.ac.ir

Key Words: Kawasaki, Vasculitis, IVIG, Facial palsy, Aneurism

REFERENCES

1. Kawasaki T. Kawasaki syndrome. *Acta Paediatr.* 1995;84:713-5.
2. Kawasaki T, Kosaki F, Okawa S, et al. A new infantile acute febrile mucocutaneous lymph node syndrome prevailing in Japan. *Pediatrics.* 1974;54:271-281
3. Laupland KB, Dele Davies H : Epidemiology and management of Kawasaki disease : state of the art. *Pediatr Cardiol.* 199;20:177-183.
4. Munro-Faure H. Necrotising arteritis of the coronary vessels in infancy. *Pediatrics.* 1959;23: 914.
5. Terasawa K, Ichinose E, Mastusushi T, et al. Neurological complications in Kawasaki syndrome. *Brain Dev.* 1983;5:371-4.
6. Yanagawa H, Nakamura Y, Ojima T, et al. Changes in epidemic patterns of Kawasaki disease in Japan. *Pediatr Infect Dis J.* 1999;18:64-6.
7. Davis RL, Waller PL, Muller BA, et al. Kawasaki syndrome in Washington State, race-specific incidence rates and residential proximity to water. *Arch Pediatr Adolesc Med.* 1995;149:65-6.

8. Fujiwara S, Yamano T, Hattori M, et al. Asymptomatic cerebral infarction in Kawasaki syndrome. *Pediatr Neurol.* 1992;8:235-6.
9. Kleiman MB, Passo MH. Incomplete Kawasaki syndrome with facial nerve paralysis and coronary artery involvement. *Pediatr Infect Dis.* 1988;7:301-2.
10. Gallagher PG. Facial nerve paralysis and Kawasaki syndrome. *Rev Infect Dis* 1990;12:403-5.
11. Park MS, Lee HY, Kim HM, et al. Facial nerve paralysis associated with Kawasaki syndrome. *Yonsei Med.* 1991;32:279-82.
12. Bushara K, Willson A, Rust RS. Facial palsy in Kawasaki syndrome. *Pediatr Neurol.* 1997;362-4.
13. HonKong K.D. Study Group. A 5- Years surveillance of K.D in Hong Kong, 1994-1999 Proceedings of the 10th Asian Congress of Paediatrics: 2000 Mar 26-30: Taipei, Taiwan: Chinese Taipei Pediatric Association: 1999: FP 6.2.

اصل یازدهم از بیانیه هلسینکی:

**ملاحظات خاص در مطالعات بر روی کودکان و
یا افرادی که قادر به دادن رضایت‌نامه قانونی نیستند
در نظر گرفته شود وقتی کودک قادر به رضایت است
باید هم از او و هم از قیّم او رضایت گرفته شود.**